

[Poul Hansen (Kalundborg).]

ningerne i betænkningen, hvori der står, at man forudsætter, at tilsynet er indstillet på at tage rimeligt hensyn til de særlige forhold, der kan gøre sig gældende for udenlandske virksomheders repræsentanter her i landet.

Ifølge ændringsforslag nr. 12 udgår § 10. Det er den paragraf, som fastsætter forbud — dog med en dispensationsbestemmelse — mod eksklusiv-, boykot- og lignende aftaler. Der er i betænkningen gjort nogle bemærkninger i anledning af, at denne paragraf foreslås udeladt. Her siger man, at en eventuel indskriden mod denne art aftaler som hidtil må bero på undersøgelse i det enkelte tilfælde, og at værnet mod misbrug af sådanne aftaler herefter vil findes i monopoltilsynets beføjelser efter lovens bestemmelser og i den praksis, der på grundlag af almindelige retsgrundsætninger har udviklet sig ved domstolene. Vi har med disse bemærkninger villet sikre os imod, at man, fordi § 10 nu udgår, skal blive hildet i den tro, at vi ønsker eksklusivaftaler m. v. bedømt mildere end hidtil. Fra den side i udvalget, der især har ønsket paragraffen strøget, har man netop henvist til, at der i den hidtidige praksis og i domstolenes behandling af den slags sager lå tilstrækkelig beskyttelse.

Ændringsforslag nr. 13 til § 11, som drejer sig om forbud mod de såkaldte bindende bruttopriser, tilsigter at give paragraffen en anden ordlyd. Det direkte forbud foreslås udeladt, men aftaler, vedtagelser og bestemmelser om bindende bruttopriser eller bindende mindstepriser ved videresalg i efterfølgende omsætningsled må ikke håndhæves, medmindre udtrykkelig godkendelse fra monopoltilsynet foreligger. Det vil altså sige, at uden sådan godkendelse er bruttopriserne alene vejledende. Der står endvidere i paragraffen i den nye formulering, at godkendelse af faste mindstepriser kan gives, når „vægtige grunde“ taler derfor. I betænkningen er der givet visse anvisninger med hensyn til, hvad der kan forstås ved vægtige grunde. Jeg kan her yderligere nævne, at under udvalgets forhandlinger er der nævnt enkelte varer, herunder f. eks. blade, tidsskrifter og bøger, som varer, for hvilke godkendelse af faste mindstepriser kan tænkes givet.

§ 12, som pålægger tilsynet at optage for-

handling ved skadelig virkning af konkurrencebegrænsning med det formål at bringe den skadelige virkning til ophør, foreslås ved ændringsforslag nr. 14 forenklet i sin affattelse. Lovforslagets bestemmelse om, at i tilfælde, hvor omkostninger og avancer for den enkelte vare eller ydelse ikke med rimelig sikkerhed kan bedømmes, skal tilsynet være berettiget til at tage virksomhedernes hele økonomiske stilling i betragtning, har ikke kunnet opnå udvalgets tilslutning. Man var under drøftelserne opmærksom på, at der kunne være tilfælde, hvor det ikke ville være rimeligt at tage virksomhedens hele økonomiske stilling i betragtning, men at der også er forekommet tilfælde, hvor det har været til virksomhedens fordel. Det siges derfor i betænkningen vedrørende ændringsforslag nr. 14, at i tilfælde, hvor omkostningerne i en virksomhed ikke med rimelig sikkerhed kan fordeles på de enkelte varer, skal dette ikke udelukke tilsynet fra at skønne over rimeligheden af prisberegningen for hver enkelt vare.

Vedrørende ændringsforslag nr. 16 til § 13, gående ud på en ændret affattelse af stk. 2, 3 og 4, skal jeg nøjes med at henvise til bemærkningerne i betænkningen.

Om § 14, der vedrører monopoltilsynets bemyndigelse til at foreskrive faktureringspligt og mærkning eller skiltning, har der været ført indgående drøftelser i udvalget; de er resulteret i, at paragraffen foreslås affattet som angivet i ændringsforslag nr. 17. Herefter sker der en vis indsnævring af monopoltilsynets adgang til at foreskrive mærkning eller skiltning, idet den kun kommer til at gælde mærkning eller skiltning med pris for nødvendige forbrugsvarer, for hvilke der indenfor vedkommende branche ikke i rimeligt omfang finder sådan mærkning eller skiltning sted. Under drøftelserne var der i udvalget almindelig enighed om, at det var både i forbrugernes og de handlendes egen interesse i videst muligt omfang at foretage mærkning eller skiltning; men fra visse sider i udvalget gjorde man gældende, at sådanne bestemmelser egentlig ikke hørte hjemme i en lov som denne, og henviste til, at hele dette spørgsmål er til behandling i kvalitetsmærkningskommissionen. Det foreslås desuden, at faktureringspligten skal kunne pålægges videreforskere; hermed har ud-